

РЕШЕНИЕ

№ 5530

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6456** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, с № ДНД18-ТД26-127/55/07.02.2019г., издаден от старши инспектор в отдел „ОП – Надежда/В.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО, потвърден с Решение № СФД19-РД28-123/24.02.2019г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към Столична Община, в частта на определената за жалбоподателя ДНИ за периода 01.10.2018г. – 31.10.2018г. и ТБО за периода 01.10.2018г.-31.10.2018г. С оспорвания акт на [фирма] са определени задължения за ДНИ в общ размер на 2250,89лв. и лихва 13,13лв. и лева за ТБО– в размер на 7855,59лв.

Жалбоподателят заявява несъгласие с оспорвания акт, по отношение дължимия размер на данъка и таксата и начина на определянето му за придобития на 15.03.2018г. с нотариален акт № 92, том II, рег. № 2903, нот. дело № 260/2018г. недвижим имот, който според същия следва да се определи съгласно чл.22, т.1 от НОАМТЦУПСО – според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването, предвид подадената от предишния собственик на имота [фирма] Декларация вх.№ СФИ17-ТД26-5351/27.11.2017г. по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО. На следващо място подчертава, че макар и със закъснение е упражнил правото си по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги,

предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, съгласно който за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Счита, че така предвидения в разпоредбата на чл.25, ал.3 от Наредбата 7-дневен срок за подаване на въпросната декларация е инструктивен, а не преклузивен, както е приел административният орган в оспорвания АУЗД.

Формулирано е искане да бъде отменен оспорения Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДНД18-ТД26-127/55/07.02.2019г., и преписката да бъде върната на административния орган за определяне на задълженията за такса битови отпадъци на основание чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУ.

В съдебно заседание, дружеството – жалбоподател, редовно уведомено не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна Директор на Дирекция "Общински приходи" към Столична община, чрез процесуалния си представител юр.С. оспорва жалбата, моли съда да отхвърли същата и да потвърди оспорвания акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Оспорваният е адресат на разпоредените с административния акт правни последици, които засягат неблагоприятно неговата правна сфера. Оспорваният АУЗД е от категорията констативни индивидуални административни актове, тъй като с него не се създават задължения за проверяваното лице, а се констатират вече възникнали по силата на закона задължения за проверявания период. След като с акта се вменяват определени парични задължения, които подлежат и на принудително изпълнение, то адресата на акта е засегнат от същия, т.е. има правен интерес и е надлежно легитимиран да го обжалва.

Процесният АУЗД е преминал задължителния административен контрол, съгласно чл.156, ал.2 от ДОПК и е потвърден изцяло с Решение № СФД19-РД28-123/24.02.2019г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към Столична община. Последното изискване представлява абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно. Наличието ѝ определя АУЗД като годен предмет на съдебен контрол. Сезиран е местно компетентният административен съд - този по местонахождението на решаващия орган, според чл.156, ал.1 от ДОПК.

Жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Оспореният АУЗД № ДНД18-ТД26-127/53/06.02.2019г. е издаден от Надежда Н. А. на длъжност старши инспектор в отдел „ОП-Надежда и В.". Потвърждаващото Решение № СФД19-РД28-123/24.02.2019г. е на директора на дирекция „Общински приходи" към Столична община, т.е издадено е от компетентният орган да осъществи задължителния административен контрол.

В тази връзка, съдът приема, че са изпълнени императивните изисквания на закона и

актът за установяване на задължения за ТБО, както и потвърждаващото решение са издадени от териториално, материално и времево компетентните органи съобразно разпоредбата на чл. 9б от ЗМДТ и чл.4 ал.1-5 от ЗМДТ.

По силата на нотариален акт № 92, том II, рег. № 2903, нот. дело № 260/2018г. на Нотариус И. Н., на 15.03.2018г. дружеството – жалбоподател закупува от [фирма] следния недвижим имот, а именно: поземлен имот с идентификатор 68134.1372.2058, партиден № 7204F110870, находящ се в [населено място], район „Надежда“, [улица], представляващ земя и 9 бр. сгради.

Не се спори между страните относно обстоятелството, че предишния собственик на имота [фирма] е подал декларация, с което е упражнил правото си да посочи избора от него способа за определяне размера на данъка недвижими имоти таксата за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятия, съгласно чл. 22, т.1 от Наредба на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /“Наредбата“/, а именно – според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

Административният спор се води относно това, дали правото, възникнало в полза на предишния собственик по силата на неговото предходно волеизявление, обективизирано в нарочна декларация по образец, внесена в Столична община се запазва, независимо от това, че жалбоподателят като нов собственик на имота е подал Декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО след изтичане на 7-дневния срок по чл.25, ал.3 от Наредбата.

За упражняване на този избор Наредбата на Столичния общински съвет предвижда задължение за новия собственик да обективира изрично изявление, в определен с Наредбата срок след придобиването.

С прехвърляне на собствеността върху имота, с него се прехвърля и правото на избор на собственика да посочи реда за определяне на таксата за битови отпадъци по чл. 22 от Наредбата. Разпоредбата на чл. 25, ал.3 от Наредбата изрично предвижда, че за нежилищни имоти на предприятия, за които предходният собственик е упражнил правата си за определяне на такса за битови отпадъци по чл. 23, новият собственик има право да поиска да се запази установеният ред за определяне на тази такса, който се е прилагал по искане на праводателя, но следва да стори това с изрична декларация по образец, отправена до кмета на Столична община – в 7-дневен срок от подаването на декларация по чл. 14 от ЗМДТ. Жалбоподателят [фирма] е подал декларация по чл. 14 от ЗМДТ след придобиване на процесния недвижим нежилищен имот с вх.№ [ЕГН]/14.05.2018г., но е пропуснал 7- дневния срок след подаването ѝ да упражни признатото му от закона право да се запази съществуващия начин за определяне размера на дължимата такса.

С оглед редакцията на цитираната правна норма, съдът намира, че новият собственик на имота не се ползва автоматично от правата, упражнени от предишния. В действителност, спорът не се води относно наличието или липсата на право за новия собственик да определя начина на изчисляване размера на дължимата такса, защото не е налице спор, че собственикът притежава такова право и същото е гарантирано в чл. 23 от НАМТЦУПСО.

Имотът, за който е определена ТБО и ДНИ се явява новопридобит от дружеството – жалбоподател, поради което в случая са налице всички предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл.25,ал.3 вр. с чл.21,ал.1 и чл.23 НОАМТЦУПСО. Подадената от

предходния собственик декларация по чл.23,ал.1 НОАМТЦУПСО за определяне на ТБО по реда на чл.22,т.1 – според количеството на битовите отпадъци ползва новия собственик доколкото същият по реда и в сроковете по чл.25,ал.3 НОАМТЦУПСО има право да поиска да се запази установения ред за определяне на ТБО, ако не променя предназначението на имота. След като, в процесния случай такова искане, чрез подаване на декларация по образец, не е направено в преклузивния законов срок и по установения ред, по аргумент на противното, правилно е прието от приходния орган, че щом не е поискано изрично запазване на установения ред за определяне на ТБО, този ред не се запазва, при което влизат в сила правилата за определяне на ТБО по чл.21,т.3 вр. с чл.26 НОАМТЦУПСО, а именно – извън случаите по чл.23 и чл.24 НОАМТЦУПСО - ТБО за нежилищния НИ следва да се определи пропорционално в промили на база на отчетна стойност на НИ, така както е процедирано в оспорения АУЗД. Изложената в жалбата теза, че неподаването в сро на декларация по чл.25,ал.3 НОАМТЦУПСО не следва да се приема като отказ от определяне на ТБО на база количество битови отпадъци, тъй като същата макар и със закъснение е подадена в текущата година, няма нормативно основание.

В заключение може да се обобщи, че не се доказаха твърденията за незаконосъобразност на атакувания акт.

Процесният АУЗД е издаден от компетентния орган в предвидената писмена форма. Приложените в административната преписка и събраните пред съда доказателства подкрепят посочените при издаването на АУЗД констатации и правни изводи.

По изложените съображения, оспорването на Акт за установяване на задължения по декларация с № ДНД18-ТД26-127/55/06.02.2019г. като недоказано и неоснователно, следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора разноски се дължат на Дирекция „Общински приходи“ към направление "Финанси и Стопанска дейност" при Столична община. Същите са своевременно поискани.

Следва, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати Дирекция „Общински приходи“ към направление "Финанси и Стопанска дейност" при Столична община съдебно-деловодни разноски в размер на 575 лв (петстотин седемдесет и пет лв.) съгласно чл.8, ал.1, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран така и на основание чл.160,ал.1, предложение първо от ДОПК, във връзка с чл.160, ал.3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 46-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, с № ДНД18-ТД26-127/55/07.02.2019г., издаден от старши инспектор в отдел „ОП – Надежда/В.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО, потвърден с Решение № СФД19-РД28-123/24.02.2019г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към Столична Община, в частта на определената за жалбоподателя ТБО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Общински приходи“ към направление "Финанси и Стопанска дейност" при Столична Община разноски в

размер на 575 лв. (петстотин седемдесет и пет лв.) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено като жалбата се подава чрез АССГ.

На основание чл.138, ал.1 от АПК препис от настоящия акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :